

Ако нѣкой е наистина добѣръ, ако нѣкой ученикъ е образецъ на дарби, воля и дисциплина, какъ го наричатъ? Нито брилянть, нито смарагдъ, а бисера на класа.

Отъ всички скъпоценни камъни, бисерътъ (който даже не е и камъкъ) е избранъ като символъ на съвършенство. Не чупи свѣтлината, както блѣскавиятъ диамантъ, бледенъ е, съ нѣжни разлати отенѣци и слабо лъчеизпускане. Не заслѣпява очитъ като великолепия диамантъ, а привлича само съ полутоноветъ си. Но е *бисерътъ*. Другитъ скъпоценни камъни представляватъ богатството; той — нѣщо по-ценно: грацията, нѣжността.

Бисерътъ въ сжжностъ е израстъкъ, резултатъ отъ болестно състояние, въ резултатъ отъ което се получава отокъ или туморъ. Достатъчна е само една пѣсчинка да навлѣзе въ мидата, за да ѝ причини понѣкога възпаление. Въ случая мидата излъчва особена секреция, която се промѣня подъ влиянието на седефната ѝ обвивка, събира се въ видъ на малка грахалчица и съ постоянното нарастване се превръща въ истински бисеръ. Има една мида — Мелеагрината маргаритифера, която повечето отъ другитъ страда отъ тази... кожна болестъ и дава великолепни бисери. Живѣе близо до брѣговетъ на Калифорния, край о-въ Цейлонъ и край островитъ на Тихия океанъ. Срѣдиземноморскитъ миди образуватъ само простъ седефъ, който служи за направа на копчета за ризи; тѣ не страдатъ отъ скъпоценни отоци.

Бисеритъ сж се харесвали на хората (или по-скоро на женитъ) още отъ древни времена. Египтянитъ сж лудѣли за тѣхъ, римлянитъ по-късно наследили страстта имъ. И отъ тогава стойността на бисеритъ постоянно се е увеличавала: презъ римската империя сж стрували три пжти по-скжпо отъ златото, въ началото на нашия вѣкъ десетъ пжти по-скжпо, а сега сж още по-скжпи. Може би извънредната нѣжностъ и присжщата крѣжкостъ на бисеритъ да сж причина за увеличението на тѣхната цена. За разлика отъ другитъ скъпоценни камъни, които сж обикновени кристали, тѣ, родени отъ жива материя, запазватъ нѣщо живо. Тѣ *остаряватъ, разболяватъ се и умираатъ* точно като живи същества. Губятъ своята лѣскавина,

ставатъ мжтни и се превръщатъ въ безчувствена материя. Защо ли става така? Тѣхниятъ съставъ се руши лесно отъ киселинитъ и газоветъ отъ допира съ кожата и особено съ потѣта, която има киселинна реакция: поврѣхността имъ потъмнява и се разболява.

Тази тѣхна крѣжкостъ и чувствителностъ е причина бисеритъ да бждатъ считани за тайнствени създания, около които сж изникнали трогателни легенди. На Изтокъ, напр., увѣряватъ, че сж капки роса, станали твѣрди впоследствие и че сж свѣтли или тъмни споредъ състоянието на небето, когато сж се раждали.

За влиянието на перлитъ има даже исторически анекдоти. Клеопатра, знаменитата египетска царица, за да посрещне достойно и за да плени своя победителъ Антоний, стопила въ оцетъ единъ отъ бисеритъ си и поднесла питието къмъ неговитъ устни. Вкусътъ не ще да е билъ приятенъ, но питието е било скжпо: да се изпие... една чаша съ бисеръ не е лѣжица за всѣка уста.

Било въ диалемитъ на властелинитъ или въ украшенията на женитъ, бисерътъ винаги е цененъ, а особено когато е обогрѣнъ: черниятъ бисеръ държи първенството.

Колкото единъ бисеръ е по-голямъ и по-правиленъ, толкова е и по-скжпъ. Напоследъкъ е намѣренъ бисеръ съ неимовѣрна голѣмина: тежи пълни шестъ килограма! Това чудо, занесено скоро въ Съединенитъ щати отъ търсача Уилямъ Доуелъ, е било намѣрено въ 1934 г., край Филипинскитъ острови. Първиятъ откривателъ, единъ туземецъ, е станалъ жертва въ напразния опитъ да отскубне бисера отъ гигантската мида, защото последната откъснала крака му като затворила внезапно черупкитъ си. Нуждни сж били четиринадесетъ ловци на бисери, за да могатъ да извлѣкатъ съ голѣми усилия цѣлата мида на брѣга, която тежала 160 кгр. Бисерътъ станалъ притежание на туземния главатаръ, а той отъ бла-

МАТКО СМЪХЪ

Въ класъ, следъ междучасието, на пода се намира вестникъ, на който е нарисувана голѣма магарешка глава. Учителътъ я вижда и пита:

— Кой е избѣрсалъ лицето си тукъ вътре?

— Татко, отъ кжде извѣра Искъръ?

— Наистина... не си спомнямъ.

— Тогава утре ще ме накажатъ въ училище, защото ти нищо не знаешъ по география.

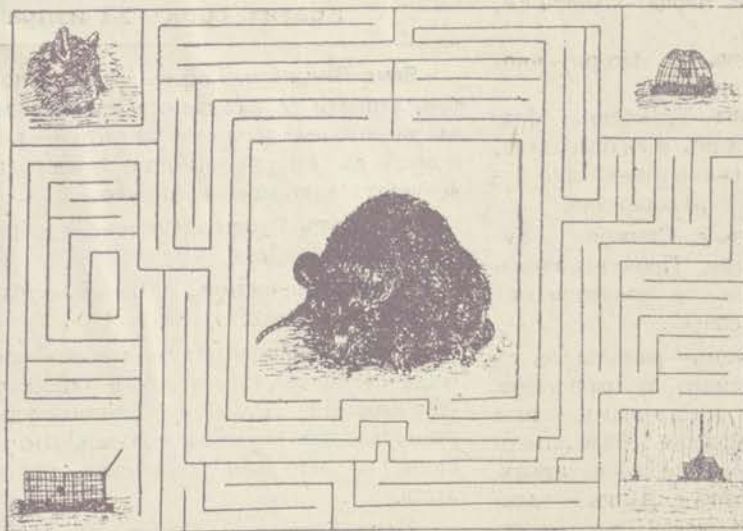
Мария гали куклата си и я наставлява да си пази здравето, да не яде много сладки, да не се преуморява въ играта и най-вече да си лѣга рано вечеръ...

— Играешъ сжщо като мамичка, и то като добра мамичка, ѝ казвамъ азъ.

— Какво да правя! Започвамъ да се упражнявамъ въ тѣзи глупости, които единъ денъ ще трѣбва да повтарямъ на моитъ деца, когато стана истинска майка!...

годарностъ къмъ Доуелъ, който излѣкувалъ една отъ неговитъ дѣщери, му подарилъ необикновената скжпоценностъ.

Позабавлявайте се!

Посочете презъ кой пжтъ трѣбва да мине мишката, за да не падне нито въ капана, нито въ ноктитъ на котката.